

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Moraru)

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Iuri Țopa,

în cauza la cererea depusă de administratorul insolvabilității Societății cu Răspundere Limitată „Prihojanin-M”, Oleg Muntean, persoană interesată Primăria municipiului Chișinău, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică,

împotriva încheierii din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 decembrie 2017 administratorul insolvabilității Societății cu Răspundere Limitată „Prihojanin-M”, Oleg Muntean a depus cerere cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică, solicitând constatarea faptului construirii „de facto” a apartamentelor nr. xxxxx, aflate la etajul xxxxxx (nivelul xxxxx) și a apartamentelor nr. xxxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx), care constituie parte componentă a bunului imobil, bloc locativ din str. xxxxx, cu număr cadastral xxxxx, încuviințarea Primăriei municipiului Chișinău de a elibera un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, conform raportului nr. 052 din 26 iulie 2017 și prevederilor legislației în vigoare.

În motivarea cererii s-a invocat că prin hotărârea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și prin încheierea din 19 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Prihojanin-M” și în funcția de administrator al insolvabilității a fost numit Oleg Muntean. La 24 decembrie 2016 adunarea creditorilor SRL „Prihojanin-M” a aprobat procedura de restructurare.

A indicat că în virtutea atribuțiilor prevăzute la art. 66 al Legii insolvabilității, a inclus în masa debitoare a SRL „Prihojanin-M” următoarele bunuri: blocurile de locuit cu numere cadastrale: xxxxx, ce formează complexul locativ din str. xxxxx.

A menționat că în cadrul derulării procesului, în calitate de executor al proiectului de arhitectură și al caietului de sarcini pentru blocurile locative a fost

selectată SRL „Rosi”, cu scopul continuării și finisării lucrărilor de construcție și dării în exploatare a acestora. În cadrul ședinței comitetului creditorilor din 27 noiembrie 2017, reprezentantul SRL „Rosi” a declarat că unul din impedimentele care nu permit finalizarea proiectului și carnetului de sarcini, reprezintă lipsa certificatului de urbanism.

A precizat că la 24 noiembrie 2006 Primăria municipiului Chișinău a eliberat certificat de urbanism Fundației Internaționale Obștești pentru Unitatea Popoarelor Ortodoxe (drepturile căreia asupra bunurile imobile au trecut ulterior la SRL „Prihojanin-M”), conform careia s-a permis construcții la nivel maxim pe verticală S+P+9 (subsol+parter+9 etaje). Ulterior intentării procesului de insolvență, s-a constatat că blocul nr. 3 cu număr cadastral xxxxx are următoarele dimensiuni verticale: S+P+11 (subsol+parter+11 etaje), adică se constată supraetajarea cu 2 etaje de locuit. S-a constatat că în aceste 2 etaje, construite contrar proiectului elaborat de către Urbanproiect din 2006-2007), sunt 12 apartamente. Aceste apartamente sunt realizate conform contractelor de investiții încheiate cu următoarele persoane: etajul 10 – xxxxx.

Contractele de investiții semnate între SRL „Prihojanin-M” și investitorii menționați au fost notate la cadastrul bunurilor imobile. În cadrul ședinței de validare din 09 decembrie 2016 au fost validați ca creditori garantați asupra apartamentelor indicate.

A specificat că în scopul verificării posibilității tehnice de a continua lucrările de construcție, adică finalizarea și darea în exploatare a blocului de locuit din str. Alexandru cel Bun, nr. 115/3 a fost solicitată expertiza tehnică. Ca urmare a investigațiilor tehnice, la 26 iulie 2017 a fost întocmit raportul de expertiză tehnică nr. 052 de către experții Iuri Liunenco și Boris Iachirevici. Expertul tehnic autorizat a stabilit clar, concret și în lipsa oricăror dubii posibilitatea finisării lucrărilor de construcție a blocului cu număr cadastral xxxxx.

A afirmat că la 03 noiembrie 2017 de către administratorul insolvenței SRL „Prihojanin-M” a fost depusă cererea privind eliberarea certificatului de urbanism la Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Primăriei mun. Chișinău. Din discuțiile cu funcționarii publici s-a constatat că Primăria intenționează să refuze eliberarea certificatului de urbanism din cauza existenței a 2 etaje construite fără respectarea proiectului și prevederilor certificatului de urbanism vechi eliberat în anul 2006.

Prin încheierea din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică depusă de administratorul insolvenței SRL „Prihojanin-M”, Oleg Muntean; s-a aprobat hotărârea comitetului creditorilor SRL „Prihojanin-M” reflectată în procesul verbal nr. 17 din 06 decembrie 2017; s-a constatat faptul cu valoare juridică privitor la construirea de fapt a apartamentelor xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx) și a apartamentelor nr. xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx), care constituie parte componentă a bunului imobil cu număr cadastral xxxxx, bloc locativ din str. xxxxx. Totodată s-a dispus că Primăria municipiului Chișinău urmează să elibereze un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, cu luarea în considerare a alineatului 3 din dispozitivul încheierii; SRL

„Prihojanin-M” va finaliza blocul locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, cu luarea în considerare a raportului nr. 052 din 26 iulie 2017.

La 28 martie 2018, Iuri Țopa a declarat recurs împotriva încheierii din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea parțială a acesteia, cu soluționarea problemei în fond prin adoptarea unei încheieri prin care să fie respinsă cerința privind obligarea Primăriei municipiului Chișinău de a elibera un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, cu luarea în considerare a pct. 1 din dispozitivul încheierii.

În motivarea recursului s-a invocat că la 28 martie 2018, prin intermediul web paginii „[https:// point.md/ro/noutati/economic/rasturnare-de-situatie-in-cazul-paradis-primaria-obligata-sa-dea-certificat-de-urbanism](https://point.md/ro/noutati/economic/rasturnare-de-situatie-in-cazul-paradis-primaria-obligata-sa-dea-certificat-de-urbanism)”, a aflat despre faptul că la 21 decembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a obligat Primăria mun. Chișinău să elibereze un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ din mun. xxxxx, str. xxxxx, iar SRL „Prihojanin-M” să finalizeze blocul locativ cu luarea în considerare a raportului de expertiză nr. 052 din 26 iulie 2017.

Menționează că, analizând conținutul încheierii, a constatat că în partea obligării Primăriei municipiului Chișinău de a elibera un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ din mun. xxxxx, este vădit ilegală. Or, conform Regulamentului local de urbanism al or. Chișinău aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.22/40 din 25 decembrie 2008, terenul cu număr cadastral xxxxx, sect. xxxxx, str. xxxxx, este amplasat în zona cu codul „R6”. Conform anexei nr.6 din dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr.480-d din 29 mai 2014 „Despre punerea în aplicare a unor prevederi ale Regulamentului local de urbanism, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/40 din 25 decembrie 2008, referitoare la subzonele funcționale urbane de tipul R (rezidențiale), D (dezvoltare urbană), Re (revitalizare) și zone neconforme”, pentru zona „R6” regimul de înălțime admis este P+3E până la P+9E, adică (parter+3 etaje până la parter+9 etaje).

Consideră că, încheierea instanței de insolvabilitate în partea obligării Primăriei mun. Chișinău de a elibera un nou certificat de urbanism, nu menține un echilibru just între cerințele interesului general al comunității, din cadrul căreia face parte și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului (James și alții împotriva Regatului Unit, 21 februarie 1986, pct. 46, seria A nr. 98, și Fostul Rege al Greciei și alții, pct. 87). Interesul general al comunității, din cadrul căreia face parte, constă în respectarea de către toți a prevederilor art. 6 alin. (3) și (4) din Legea nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, care stipulează că prin documentația de urbanism și amenajare a teritoriului cu caracter reglementator se stabilesc destinația terenurilor și regulile de utilizare a acestora. În temeiul ei, se eliberează certificatul de urbanism și autorizația de construire. Modul de utilizare a terenurilor pentru orice fel de construcții trebuie să fie reglementat prin planuri urbanistice și planuri de amenajare a teritoriului. Or, obligarea autorității publice de a elibera certificatul de urbanism pentru proiectarea unui bloc locativ cu regimul de înălțime S+P+11 (subsol + parter+11 etaje) în zona „R6”, pe care nu este permis acest regim de înălțime, fără operarea modificărilor în Regulamentul local de urbanism al

or. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.22/40 din 25 decembrie 2008, va fi considerat ca o substituie a atribuțiilor autorităților publice, întrucât schimbare a unei zone „R6” în altă zonă este luată de organele abilitate cu aceste atribuții prin lege, în speță de Consiliul municipal Chișinău.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat încheierea contestată la 21 decembrie 2017, iar Iuri Țopa a declarat recurs la 28 martie 2018.

Din textul recursului se distinge că recurentul a aflat la 28 martie 2018 din noutățile publicate pe pagina web <https://point.md/ro> despre faptul că la 21 decembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a obligat Primăria de a elibera un nou certificat de urbanism. Înscrisuri care să ateste contrariul la materialele cauzei lipsesc. Astfel recursul se consideră a fi declarat în termen, or, recurentul nu a participat la examinarea cauzei.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Iuri Țopa întemeiat și pasibil de a fi admis, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență, din următoarele motive.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Unele atribuții principale ale administratorului insolvenței în contextul prevederilor art. 66 al Legii insolvenței nr. 149 din 12 iunie 2012, sunt inventarierea patrimoniului debitorului, partajarea lui, adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare, conducerea și/sau supravegherea debitorului, administrarea masei debitoare.

Art. 2 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că masa debitoare reprezintă bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvență, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sunt pasibile de executare silită.

Conform art. 39 alin.(1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvență, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

În temeiul art. 107 alin.(1), (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificată a falimentului, administratorul și/sau lichidatorul vor lua neîntârziat în primire și administrare toate bunurile care aparțin masei debitoare. Administratorul/lichidatorul, în baza hotărârii de intentare a procedurii de insolvență și/sau a încheierii instanței de insolvență, impune, prin executare silită, predarea bunurilor aparținând masei debitoare care se găsesc la debitor sau la terți, cu evacuarea forțată a persoanelor care le dețin în posesie sub orice formă. În baza actului judecătoresc, administratorul/lichidatorul va dispune prin ordin intrarea, reținerea, ridicarea, eliberarea, evacuarea, instalarea, sigilarea și sechestrarea bunurilor incluse în masa debitoare.

Colegiul notează că prin cererea depusă la 07 decembrie 2017, administratorului insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Prihojanin-M”, Oleg Muntean a solicitat constatarea faptului construirii „de facto” a apartamentelor nr. xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx) și a apartamentelor xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx), care constituie parte componentă a bunului imobil, bloc locativ din str. xxxxx cu număr cadastral xxxxx, încuviințarea Primăriei municipiului Chișinău de a elibera un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, conform raportului nr. 052 din 26 iulie 2017 și prevederilor legislației în vigoare (f.d.2-6).

Conform art. 5 alin.(2), (3) al Legii insolvenței nr. 149 din 12 iunie 2012, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. Instanța pe al cărei rol se află cauza de insolvență examinează din oficiu toate circumstanțele relevante cauzei.

Prin încheierea din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică depusă de administratorul insolvenței SRL „Prihojanin-M”, Oleg Muntean; s-a aprobat hotărârea comitetului creditorilor SRL „Prihojanin-M” reflectată în procesul verbal nr. 17 din 06 decembrie 2017; s-a constatat faptul cu valoare juridică privitor la construirea de fapt a apartamentelor xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx) și a apartamentelor nr. xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx), care constituie parte componentă a bunului imobil cu număr cadastral xxxxx, bloc locativ din str. xxxxx. Totodată s-a dispus că Primăria municipiului Chișinău urmează să elibereze un nou certificat de urbanism privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, cu luarea în considerare a alineatului 3 din dispozitivul încheierii; SRL „Prihojanin-M” va finaliza blocul locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx, cu luarea în considerare a raportului nr. 052 din 26 iulie 2017 (f.d.41-43).

Colegiul relevă că instanța de insolvență pripit și printr-o examinare superficială și interpretare eronată a normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei a concluzionat asupra temeiniciei cererii administratorului insolvenței SRL „Prihojanin-M”, Oleg Muntean, cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică.

Conform art. 117 alin. (17) al Legii insolvenței nr. 149 din 12 iunie 2012, bunul din masa debitoare neînscris în registrul public se vinde numai după ce administratorul insolvenței/lichidatorul îl înscrie, conform procedurii stabilite, în registrul public respectiv. Înregistrarea bunului se face în temeiul unei încheieri a instanței de insolvență, emisă în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii cererii administratorului insolvenței/lichidatorului de constatare a faptului cu valoare juridică. Încheierea poate fi contestată de orice persoană interesată. În cazul în care bunul a fost vândut înainte sau fără a fi înscris în registrul public, obligația înregistrării și cheltuielile aferente, precum și riscul de constatare a lacunelor la precizarea datelor din registrul public trec în sarcina lichidatorului.

Colegiul notează că instanța de insolvență a reținut că din probele anexate la cererea cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică rezultă că etajele xxxxx și xxxxx (nivelele xxxxx și xxxxx) din blocul locativ din str. xxxxx, au fost construite până la intentarea procesului de insolvență, care deja au fost vândute investitorilor-persoane fizice, sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile, iar creanțele creditorilor care au achitat costul apartamentelor sunt validate în cadrul procesului de insolvență a SRL „Prihojanin-M”.

Colegiul menționează că în sensul art. 117 alin. (17) al Legii insolvenței nr. 149 din 12 iunie 2012 bunul din masa debitoare nu trebuie să fie înscris în registrul public, pe când în speță la materialele cauzei este anexat extrasul din Registrul bunurilor imobile, care atestă că unele apartamente din cele indicate în cerințele administratorului insolvenței sunt supuse notării (f.d.7-19). Or, în contextul prevederilor art. 498 Cod civil, notarea este un fel al înscrierii în Registrul bunurilor imobile și se referă la înscrierea drepturilor de creanță, a faptelor sau a raporturilor juridice aferente imobilelor consemnate în registru.

De altfel, instanța de insolvență a constatat că debitorul insolvent SRL „Prihojanin-M” deține „de facto” în proprietate/folosință/gestiune etajele xxxxx și xxxxx locative (nivelele xxxxx și xxxxx) din blocul locativ din str. xxxxx, însă, totodată, invocă prevederile art. 117 alin.(17) al Legii insolvenței, normă ce ține de bunul din masa debitoare neînscris în registrul public. Or, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile rezultând din prevederile art. 321 alin.(2) Cod civil.

Concomitent Colegiul reține că cererile cu privire la constatarea faptelor cu valoare juridică sunt examinate de instanțele de judecată, atunci când se solicită confirmarea existenței sau inexistenței unui drept incontestabil realizarea căruia fără o asemenea confirmare nu este posibilă.

Prin analogie, indiferent de natura faptului a cărui constatare se cere, trebuie respectate cumulativ următoarele condiții: a) faptul respectiv generează, în virtutea legii, următoarele efecte juridice: apariția, modificarea sau încetarea unor drepturi personale sau reale ale petiționarului; b) petiționarul nu are o altă posibilitate de a obține sau de a restabili actele care ar certifica faptul juridic a cărui constatare se solicită; c) constatarea faptului nu este legată de soluționarea unui litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești.

Astfel, la rejudecarea cauzei urmează a fi luate în considerare aceste circumstanțe și supuse aprecierii prin prisma legislației pertinente în raport cu probele prezentate.

De asemenea, Colegiul reliefă că instanța de insolvență și-a depășit atribuțiile la judecarea cauzei prin obligarea Primăriei mun.Chișinău de a elibera un nou certificat privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din str. xxxxx.

Sub acest aspect, Colegiul notează că cererea cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică se examinează în procedură specială rezultând din prevederile art. 279 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 281 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească constată faptele de care depinde apariția, modificarea sau încetarea drepturilor personale sau patrimoniale ale persoanelor fizice și ale organizațiilor.

În contextul prevederilor art. 285 Cod de procedură civilă, în hotărârea judecătorească se indică faptul constatat de instanță, scopul constatării și probele de constatare a faptului. Hotărârea judecătorească este un document ce confirmă faptul constatat, servește drept temei pentru înregistrarea, după caz, a faptului în organele respective, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a substitui documentele pe care aceste organe le eliberează.

Chiar și în condițiile când cererea a fost înaintată în temeiul art. 117 alin.(17) al Legii insolvenței, iar conform normei date, înregistrarea bunului se face în baza unei încheieri a instanței de insolvență, respectarea normelor legale privind constatarea faptului juridic este imperativă. Or, administratorul insolvenței a pretins constatarea faptului cu valoare juridică și anume constatarea faptului construirii „de facto” a apartamentelor nr. xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx) și a apartamentelor nr. xxxxx, aflate la etajul xxxxx (nivelul xxxxx), care constituie parte componentă a bunului imobil, bloc locativ din str. xxxxx, cu număr cadastral xxxxx.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că instanța de insolvență nu era în drept la examinarea cauzei cu privire la constatarea faptului ce are valoare juridică, pricină ce se examinează în procedură specială, să oblige Primăria mun.Chișinău de a elibera un nou certificat privind proiectarea și finalizarea blocului locativ cu număr cadastral xxxxx din xxxxx. Or, aceasta nu este o cerință de constatare a faptului cu valoare juridică, deoarece vizează obligarea unei autorități publice de a emite un act administrativ, în situația când cererea viza constatarea faptului construirii „de facto” a unor apartamente.

Cu referire la afirmația instanței de insolvență precum că reprezentantul Primăriei mun.Chișinău și-a expus opinia referitor la faptul că urmează a fi eliberat un nou certificat de urbanism, nu presupune și obligarea autorității publice la eliberarea acestuia în procedură de constatare a faptului ce are valoare juridică.

Or, hotărârea cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică nu confirmă decât faptul constat și constituie temei pentru efectuarea în continuare a actelor pentru care s-a solicitat emiterea acesteia, însă nicidecum nu poate fi obligată autoritatea publică, prin aceeași hotărâre să elibereze acte, a căror eliberare presupune respectarea unor cerințe legale.

La rejudecarea cauzei, urmează a fi luate în considerare circumstanțele expuse anterior, deoarece instanța judecătorească la adoptarea actului de dispoziție este obligată de a respecta rigorile legii.

Concomitent, Colegiul relevă că încheierea instanței de insolvabilitate conține o dispoziție referitor la aprobarea hotărârii comitetului creditorilor SRL „Prihojanin-M”, în proces de insolvabilitate, reflectată în procesul verbal nr. 17 din 06 decembrie 2017.

La acest capitol, Colegiul notează că în solicitările administratorului SRL „Prihojanin-M” nu se identifică o astfel de cerință. Chiar și în condițiile în care în cadrul ședinței comitetului creditorilor s-au soluționat anumite chestiuni ce ar viza cererea înaintată în instanța de judecată, administratorul insolvabilității nu a avut cerință de aprobare a hotărârii comitetului creditorilor SRL „Prihojanin-M”, în proces de insolvabilitate, reflectată în procesul verbal nr. 17 din 06 decembrie 2017.

Respectiv, instanța de insolvabilitate nu era în drept de a o invoca din oficiu, aspect ce urmează a fi luat în considerare la rejudecarea cauzei, deoarece instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de insolvabilitate nu a supus unei verificări minuțioase și nu a examinat circumstanțele care necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil speței întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cauzei. În esență, instanța de insolvabilitate nu a generalizat decât concluziile sale în raport cu normele de drept ce vizează masa debitoare, dreptul instanței de a examina cererea și procedura de examinare a cererii.

De altfel, obligația instanței de insolvabilitate de a justifica concluziile sale în raport cu suportul probatoriu, circumstanțele cauzei precum și prin prisma normelor de drept rezultă și din prevederile art. 6 Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare. Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Iuri Țopa cu casarea încheierii contestate și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Iuri Țopa.

Se casează încheierea din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza la cererea depusă de administratorul insolvabilității Societății cu Răspundere

Limitată „Prihojanin-M”, Oleg Muntean, persoană interesată Primăria municipiului Chișinău, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență, Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Nicolae Craiu